

TUYÊN XƯƠNG ĐỨC TIN CÔNG GIÁO

Chúa Nhật 1-10-2000, trong khung cảnh mừng Đại Năm Thánh, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II (1978-2005) long trọng tôn phong 120 vị Tử Đạo Trung Hoa lên hàng hiển thánh, trong đó có 86 vị chịu chết vì Đạo Công Giáo vào năm 1900, do sự bạo hành của loạn "quyền phi - boxer" hay cũng gọi là "nghĩa hòa đoàn". Phiến quân này cho rằng chính vì các tín hữu Kitô nên mới có sự hiện diện của các thế lực ngoại bang bấy giờ trên đất nước Trung Hoa. Xin giới thiệu cuộc tuyên xưng Đức Tin Công Giáo của 2 vị:

1/ Thánh nữ Maria Vương Lý

Một người ngoại giáo nói với bọn giặc Quyền Phi:

- Đừng động đến bà này, vì bà không phải tín hữu Công Giáo!

Ngạc nhiên, bọn lính hỏi lại người phụ nữ:

- Có thật bà là người Công Giáo không?

Bà quả quyết:

- Thật, tôi là tín hữu Công Giáo!

Nghe vậy, người đàn ông ngoại giáo đâm cẩu kính và trách mắng người đàn bà:

- Sao đại dột thế! Bà không biết nói bà không phải là người Công Giáo sao? Chỉ cần nói: "tôi không phải là tín hữu Công Giáo" đủ để thoát chết. Bà không nói được sao?

Thế nhưng, người phụ nữ Công Giáo quả cảm, trung thành, làm sao có thể nói dối mình không phải tín hữu Công Giáo, để được cứu sống? Do đó, người đàn bà tiếp tục tuyên xưng:

- Tôi là người Công Giáo. Gia đình tôi theo Đạo Công Giáo từ không biết bao nhiêu thế hệ qua!

Câu chuyện trên đây xảy ra vào mùa hè năm 1900 tại làng Đại Ninh bên Trung Quốc. Người đàn bà Công Giáo nói trên chính là thánh nữ Maria Vương Lý, 49 tuổi, có chồng và ba đứa con.

Khi thấy làng Công Giáo gặp nguy hiểm, bà Vương đem hai đứa con trai nhỏ - lên 9 và 14 tuổi - trốn sang một làng khác, không Công Giáo.

Nhưng chẳng may vừa ra khỏi làng, ba mẹ con chạm phải bọn giặc. Bọn lính hỏi bà Vương:

- Bà có phải là người Công Giáo không?

Bà đáp ngay:

- Phải, tôi là người Công Giáo và tôi theo đạo Công Giáo từ lâu lắm rồi!

Bọn lính bảo bà:

- Vậy phải quay trở về làng.

Trên đường về, một người không Công Giáo trong làng, trông thấy bọn lính áp giải bà Vương, ông hiểu ngay bọn lính muốn giết bà, vì bà là người Công Giáo. Ông liền can thiệp:

- Đừng bắt bà này vì bà không phải người Công Giáo!

Nghe vậy, bà Vương cãi chính:

- Làm sao ông lại nói thế! Tôi là tín hữu Công Giáo từ lúc còn nhỏ tuổi. Xin ông đừng lo lắng đến chúng tôi làm gì!

Lợi dụng trong lúc cãi cọ, bọn lính lơ đãng, hai đứa con trai của bà Vương nhanh trí lén trốn vào một đồng rơm gần đó và may mắn thoát nạn. Chỉ còn lại bà Vương.

Trên đường về làng, bà Vương còn gặp hai người không Công Giáo khác cùng làng. Cả hai đều tìm cách cứu bà Vương. Nhưng bà cương quyết tuyên xưng mình là tín hữu Công Giáo. Thấy thế, bọn lính quyết định xử tử bà. Họ ra lệnh:

- Quỳ gối xuống và ngửa mặt lên trời!

Bà Vương mau mắn thi hành. Bà quỳ xuống, chắp hai tay lại và ngước mắt nhìn Trời. Một lưỡi gươm vung mạnh chém đứt đầu, đưa linh hồn người phụ nữ Công Giáo Trung Hoa can đảm về thiên quốc. Hôm ấy là ngày 22-7-1900. Bà Maria Vương Lý hưởng dương 49 tuổi.

2/ Thánh Phêrô Vương Tá Long

Thánh Phêrô Vương Tá Long là cựu chủng sinh Công Giáo Trung Hoa. Đời sống tu đức hấp thụ nơi chủng viện ghi dấu vết sâu đậm trong cuộc đời ông Vương. Ông luôn nêu cao mẫu gương của một tín hữu Công Giáo đạo đức.

Ngày 6-7-1900, khi nghe tin bọn giặc Quyển Phỉ tiến đến làng ông để giết hại người Công Giáo, ông sợ hãi bỏ làng trốn đi. Đi một quãng đường xa, ông bỗng nhớ đến anh cả và cảm thấy lo lắng cho số phận của anh. Ông tức tốc trở lại làng. Vừa lúc đó bọn giặc cũng ồ ạt kéo đến. Ông Vương khéo léo ẩn mình khiến bọn lính không nhận ra. Không may, một người đàn bà ngoại giáo xuất hiện. Bọn lính tưởng bà là Công Giáo liền túm lấy bà. Hoảng sợ, bà ta phân trần:

- Tôi không phải Công Giáo. Nhưng nếu mấy ông muốn tìm người Công Giáo, thì đây, chính ông này!

Vừa nói bà vừa chỉ vào ông Vương. Ông Vương nhanh nhẹn tẩu thoát. Nhưng bọn lính nhanh chân hơn đã đuổi kịp ông. Họ nói với ông:

- Nếu ông bằng lòng chối Đạo, chúng tôi sẽ tha cho ông.

Ông Vương trả lời:

- Tôi theo Đạo từ lúc còn nhỏ tuổi. Dòng họ tôi cũng theo Đạo Công Giáo từ không biết bao nhiêu đời. Tôi không bỏ Đạo. Nếu bị giết tôi sẽ lên Thiên Đàng ngay!

Nghe vậy, bọn lính cười chế nhạo:

- Coi kia, ông ta muốn lên Thiên Đàng. Vậy tụi mình treo ông ta lên, càng cao càng tốt!

Nói rồi, chúng nó lôi ông đến trước cổng ngôi chùa của làng. Tại đây có một trụ cờ. Chúng túm tóc và cột ông Vương treo trên trụ cờ rồi bỏ đó từ sáng đến tối.

Không ai có thể tưởng tượng tất cả nỗi đau đớn ông Vương phải chịu. Nhưng giữa mọi cực hình, ông Vương không ngớt miệng kêu xin THIÊN CHÚA cứu giúp. Bọn lính lại một phen chế nhạo ông:

- Coi kia, kinh nguyện ông ta đã kéo ông lên khỏi mặt đất!

Một người không Công Giáo trong làng sau đó kể lại rằng. Tôi đứng xa nhìn ông Vương. Thấy tôi, ông làm hiệu cho tôi đến gần và nói:

- Anh à, tôi còn mắc nợ người bán bánh trong làng một số tiền. Tôi muốn thanh toán món nợ trước khi chết. Vậy anh làm ơn đến nhà tôi, lấy tiền trong tủ và đem trả cho người bán bánh.

Sau một ngày ròng rã bị treo trên cột cờ, ông Vương bị rơi xuống đất, mình đầy máu me. Tuy nhiên ông vẫn không ngớt miệng nói:

- Tôi sẽ lên Thiên Đàng!

Bọn lính chế nhạo:

- Vậy thì đi đi!

Sau cùng, bọn lính lấy gươm chém ông chết. Năm đó thánh Phêrô Vương Tá Long hưởng dương 58 tuổi.

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU tiên báo những cuộc bách hại và phán rằng: "Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh chị em cho các hội đồng và sẽ đánh đập anh chị em trong các hội đường của họ. Và anh chị em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết .. Anh chị em đừng sợ những kẻ giết thân xác mà không giết được linh hồn. Đúng hơn, anh chị em hãy sợ Đấng có thể tiêu diệt cả hồn lẫn xác trong hỏa ngục .. Phàm ai tuyên bố nhận Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ tuyên bố nhận người ấy trước mặt CHA Thầy, Đấng ngự trên Trời. Còn ai chối Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ chối người ấy trước mặt CHA Thầy, Đấng ngự trên Trời" (Matthêu 10,17-33).

(Celestino Testore, S.I., "Sangue e Palme e Corone sul Fiume Giallo", Curia Generalizia della Compagnia di Gesù, 1955)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt